Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Rok VIII. Kraków, MARZEC 1936. Nr. 3.

INFORMATOR

ORGAN TOWARZYSTWA WŁAŚCICIELI REALNOŚCI WIELKIEGO KRAKOWA

Adres Redakcji i Admin.: Kraków, św. Marka 20. Tel. 146-78.

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują „Informator" bezpłatnie.

WALNE ZGROMADZENIE

Członków

Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa

odbędzie się

w niedzielę dnia 29-go marca br. o godz 3'30 popołudniu w sali obrad Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie przy ulicy Długiej L. 1, I. p.

z następującym porządkiem dziennym:

1). **Zagajenie**
2). **Odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia**
3). **Sprawozdanie Wydziału**
4). **Sprawozdanie Skarbnika i wnioski Komisji rewizyjnej**
5). **Wybór uzupełniający Wydziału i Komisji rewizyjnej**
6). **Referat: Zadłużenie własności nieruchomej w Kom. Kasach Oszczędn.**
7). **Wnioski i interpelacje.**

W razie niejawienia się o godz. 3'30 przewidzianej statutem ilości członków, Walne Zgromadzenie rozpoczyna się o godz. 4-tej bez względu na ilość obecnych.

ZA ZARZĄD:

Prezes
Dr. LEON GELDWERTH

Prezes Honorowy
Dr. LUDWIK SCHNEIDER

Wiceprezesi
KAROL BREUER *Dr. PIOTR FLORCZYK* *Ppłk. JÓZEF POKORNY*

Sekretarz
Dr. ALEKSANDER BIBERSTEIN

UWAGA: W myśl regulaminu wnioski w sprawach nieobjętych porządkiem dziennym mogą być na Walnem Zgromadzeniu stawianie omawiane tylko wtedy, jeśli conajmniej na 48 godzin przed Walnem Zgromadzeniem pisemnie na ręce Prezydjum złożone zostaną.

Może wreszcie zmiana?

Pan Minister Spraw Wewnętrznych wydał dnia 12 ub. m. zarządzenie w formie okólnika do wszystkich wojewodów, dotyczące postępowania władz przy załatwianiu spraw administracyjnych.

Okólnik ten nacechowany jest liberalizmem i zrozumieniem potrzeb obywateli i ma na celu usunięcie **bezdusznej formalistyki i niszczącej biurokracji, — stosowanej dotąd przez władze administracyjne.**

Pan minister kładzie szczególny nacisk na dobre kształtowanie się stosunków między obywatelem a administracją, na stałe wyrabianie w obywatelu przeświadczenia, że działalność administracji podyktowana jest jedynie i wyłącznie troską o interes publiczny. Działalność ta nie może być przepojona bezdusznym formalizmem, czy też jakiemikolwiek względami ubocznemi.

Wyrobieniu tego poczucia mają służyć zarówno formy postępowania przy załatwianiu spraw administracyjnych, jak i treść rozstrzygnięć.

W zakresie form postępowania władz okólnik poleca stosowanie do obywateli wszelkich możliwych ulg, unikania wszystkiego tego, co mogłoby być odczute jako uciążliwość nieuzasadniona interesem publicznym, a spowodowana jedynie czyto wygodą urzędu, czy też niedostatecznem liczeniem się urzędnika z trudnościami, które ma obywatel w spełnieniu stawianych mu żądań. W pierwszym rzędzie dotyczy to kierowania podań wniesionych do władzy niewłaściwej. W tym wypadku należy: a) albo skierować podanie do władzy właściwej b) albo zwrócić je wnoszącemu ze wskazaniem tej władzy.

Dalej, okólnik poleca, w razie wzywania strony do osobistego stawiennictwa, — wyznaczanie z reguły, **pewnego**

okresu czasu, a nie ścisłego dnia lub godziny.

Minister zwraca specjalną uwagę na zażalenia i przedstawienia ludności, w szczególności na podania zbiorowe, zaopatrzone w liczne podpisy i świadczące o dolegliwościach, odczuwanych przez jakąś grupę społeczną i poleca te sprawy poddawać szczegółowemu i wnikliwemu badaniu, chociażby nasuwały one zastrzeżenia nawet natury formalnej.

Treść rozstrzygnięć musi cechować jak najżyczliwszy stosunek do potrzeb ludności i głęboko zrozumiany interes publiczny, przyczem należy się kierować przy załatwianiu spraw istotnym sensem przepisów, t. zn. przewodnią myślą, która przyświeca ustawodawcy przy ich wydaniu, nie zaś ich sensem pozornym, który zdaje się nieraz wynikać z samego tylko brzmienia wyrazów, użytych w przepisie.

W szczególności polecenie to dotyczy spraw, zależnych niejednokrotnie od swobodnego uznania władzy.

W wypadku odmownego załatwienia sprawy zainteresowanego, który przybył do urzędu, należy wyjaśnić mu ustnie powody odmowy w sposób dostatecznie dla niego zrozumiały, aby przez błędne tłumaczenie sobie tych powodów nie nabrał przeświadczenia, że postąpiono z nim niesprawiedliwie, lub dowolnie i w następstwie nie żywił nieuzasadnionego żalu do administracji i do państwa, którego ekspozyturą jest administracja.

Życzyć sobie należy aby okólnik ten dotarł do wszystkich urzędników i oby był tak przestrzegany, jak jest pomyślany!

Nieprawne i zbyteczne interwencje Zarządu miejskiego

Coraz częściej dochodzą nas żale właścicieli domów w Krakowie na postępowanie organów Zarządu miejskiego, które przedstawia się jako wkroczenie w zakres działania do tych organów nie należący.

Zdarza się mianowicie, że lokator, który z powodu niedokonania przez właściciela jakiejś naprawy czy to pieca czy to części mieszkania, zdaniem jego koniecznej i do właściciela należącej, zamiast udać się na drogę sądową i tam swego roszczenia dochodzić, uważa za rzecz dla siebie wygodniejszą zwracać się z doniesieniami do Zarządu miejskiego, którego organy zasugerowane przez lokatora nie badając swej właściwości okazują się powolnemi narzędziami w ręku lokatora i sposobem doraźnym wydają właścicielowi nakaz przeprowadzenia roboty w mieszkaniu i nakaz ten w sposób bezwzględny wymuszają. Postępowanie to jest oczywiście nieprawnem.

Stosunek najmu między właścicielem domu jako wynajmującym a lokatorem jako najemcą jest stosunkiem prawnoprywatnym przez kodeks zobowiązań uregulowanym i tylko Sąd a żadna inna władza nie jest powołaną do rozstrzygania sporów na tle stosunku najmu powstałych. Tylko sąd może rozstrzygnąć, czy dana robota w mieszkaniu jest konieczna, czy i kto zawinił jeśli powstała konieczność pewnej naprawy, do kogo należy utrzymanie danego urządzenia mieszkaniowego i t. p.

Zwracamy się na tej drodze z apelem do Prezydjum miasta, by organom podwładnym zechciało wydać stosowne pouczenie.

Nakazy płatnicze opłaty wodociągowej i kanałowe na rok 1936.

W ostatnim czasie Zarząd Miejski doręcza właścicielom realności nakazy płatnicze opłaty wodociągowej i kanałowej na rok 1936.

Podstawa wymiaru tych nakazów jest przez Zarząd miejski zbyt wysoko przyjęta. Zarząd Miejski przeoczył bowiem, że wymiar opłaty wodociągowej i kanałowej nastąpić winien na podstawie wymiaru podatku od nieruchomości.

Skoro dla realności, dotkniętych ustawową obniżką komornego, — podstawa wymiaru podatku od nieruchomości została na rok 1936 obniżona, to ta sama obniżka podstawy wymiaru, winna dotyczyć również opłaty wodociągowej i kanałowej na rok 1936.

Właściciele realności, którym doręczono dotyczące nakazy płatnicze, **winni w zakreślonym 14-o dniowym terminie wnieść indywidualne odwołania,** przez Zarząd miejski do Województwa w Krakowie.

W przeciwnym razie nakaz płatniczy stanie się prawomocny.

Wszelkich informacyj w powyższej sprawie, udziela członkom bezpłatnie Biuro Towarzystwa w godzinach między 10—13.

Narada Gospodarcza

Na zwołanej przez Rząd Naradzie Gospodarczej, własność nieruchoma reprezentowana była przez Polski Związek Zrzeszeń Własności nieruchomej w Warszawie.

Ze względu na brak miejsca, nie możemy niestety podać dokładnego streszczenia znakomitych przemówień Naszych Reprezentantów, którzy w wywodach swoich, wyczerpująco przedstawili wszystkie bolączki i potrzeby własności nieruchomej.

Musimy — niestety — ograniczyć się tylko do podania zgłoszonych na Naradzie Gospodarczej, następujących postulatów:

„a) W sprawie podatków państwowych, niezbędne są następujące zarządzenia:

1) Obniżenie wysokości państwowego podatku od nieruchomości z 12% do 5%, a dla nieruchomości o rocznem komornem do 1000 zł. — z 8% do 5% komornego.

2) Wydanie rozporządzenia nakazującego przy wymiarze podatku od nieruchomości całkowite uwzględnianie ubytku komornego, powstałego naskutek próżnostania lokali i nieściągalności komornego.

3) Dla zwiększenia inwestycyj w domach starych — wydanie rozporządzenia którego mocą zezwala się na odliczanie od dochodu podlegającego opodatkowaniu z tytułu państwowego podatku dochodowego, kwot, zużytkowanych na remonty, przeróbki lokali, na modernizację nieruchomości i lokali i na t. podobne inwestycje.

b) W sprawie podatków i opłat samorządowych niezbędne są następujące zarządzenia:

1) Od nieruchomości miejskich mogą być pobierane podatki samorządowe tylko w postaci dodatku do państwowego podatku od nieruchomości j. od kwoty wynoszącej 7% podstawy wymiaru tego podatku, przyczem maksymalna stopa dod. komunalnego nie może przekraczać 50% podatku państwowego, a w b. zaborze pruskim nie może przekraczać — 25% podatku państw.;

2) do czasu przeprowadzenia tej reformy spowodować obniżenie stopy dodatku komunalnego w tych miastach, gdzie przekracza on wyżej wymienione normy;

3) opłaty za korzystanie z przedsiębiorstw użyteczności publicznej — winny być obniżone do takiego poziomu, by pokrywały koszty utrzymania tych przedsiębiorstw (wodę, kanały, oczyszczania miasta, wywózkę nieczystości itd.);

4) W domach, które do 1914 roku nie były połączone z miejską siecią wodociągowo - kanalizacyjną, nie wyłączając miast ullenowskich, opłaty za wodę i za korzystanie z kanałów winny być pobierane wprost od lokatorów;

c) W sprawie opieki społecznej nad bezrobotnymi:

Należności komorniane za lokatorów bezrobotnych winny być pokrywane z ogólnych funduszów samorządowych, na które należy przeznaczyć część opłat Funduszu Pracy i część wpływów z tytułu podatku lokalowego, przeznaczonego na fundusz budowlano - kwaterunkowy, wobec zaspokojenia potrzeb wojska w tej dziedzinie."

»(Miasto Polskie« Nr. 10 ex 1936)

WE CZWARTEK, DNIA 26. MARCA 1936 o godz. 7·15 wieczór w lokalu Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa ul. św. Marka 20. I. p. odbędzie się

ZEBRANIE INFORMACYJNE na którym p. Dr. Jan Geldwerth adwokat wygłosi ODCZYT na temat: **„Spory mieszkaniowe"**

Wstęp wolny dla członków i wprowadzonych gości.

Podatek od nieruchomości

Ciąg dalszy streszczenia drukowanego w Nr. 2 „Informatora".

Art. 10. Dekretu postanawia, że:

„dla nieruchomości, zawierających lokale objęte art. 1 ust. (1) i art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82. poz. 504), za podstawę wymiaru podatku na rok podatkowy 1936 przyjmuje się w stosunku **do tych lokali** komorne (wartość czynszową) **w wysokości dwunastokrotnego komornego** (wartości czynszowej) z miesiąca grudnia 1935 r.

Powyższy przepis stanowi rekompensatę dla realności, dotkniętych ustawowem obniżeniem komornego o 10% wzgl 15%.

Jest to jednak bardzo drobna ulga, w stosunku do tej straty, jaką poniosła włas ność nieruchoma.

Należy jednak zwrócić uwagę, że art. 10. będzie miał również znaczenie dla wymiaru opłaty wodociągowej i kanałowej na r. 1936. o czem na innem miejscu piszemy.

Za korzystny choć niewystarczający uważamy przepis art. 11, który płatnikom którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy ponieśli **conajmniej 10 proc. ubytku** w przychodzie, wskutek zaległości komornego, przypadających od lokatorów, **o których mowa w art. 23 ustawy o ochronie lokatorów** w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504) — **władze skarbowe umorzą** na **indywidualne podania odpowiednią część** wymierzonego podatku, proporcjonalnie do wspomnianego ubytku w przychodzie.

Za korzystne uważamy, to, że wystarcza wykazać ubytek w przychodzie a nie potrzeba wykazać, że ubytek ten jest nieściągalny. korzystnem jest również i to, że nie uczyniono umorzenia odpowiedniej części podatku zawisłem od swobodnego uznania władzy skarbowej. Niemniej jednak uważamy za niewystarczające ograniczenie umorzenia tylko w ubytku najmniej 10% przychodu, oraz tylko do ubytku czynszu z mieszkań podlegających moratorjum mieszkaniowemu. Ubytek przy dochodzie nie przestaje być ubytkiem wówczas gdy czynszu nie płaci lokator, nie podlegający moratorjum mieszkaniowemu. Każdy ubytek w przychodzie bez względu na jego wysokość i źródło winien dać prawo żądania umorzenia odpowiedniej części wymierzonego podatku od nieruchomości.

Braki w tym kierunku potrafią może usunąć wydane swego czasu okólniki Ministerstwa Skarbu, które pozwalały Władzom Skarbowym na umorzenie płatnikom części podatku od nieruchomości, jeżeli płatnik poniósł straty w czynszach, albo wskutek 1) jakiejkolwiek wykazanej nieściągalności lokatorów; 2) próżnostania pomieszczeń; 3) otrzymania niższego czynszu, niźli przyjętego za podstawę wymiaru.

Jeśli straty z powyższych tytułów wyniosły 15%, to Władza skarbowa mogła, dotyczącą ulgę zastosować, a gdy strata wyniosła 20% ogólnej sumy czynszu, to Władza Skarbowa obowiązana była do zastosowania ulgi, przez odpowiednie umorzenie części podatku.

Miejmy nadzieję, że powołane okólniki. nadal będą obowiązywać, wzgl. że ukażą się nowe, które podstawowe luki w ustawie wypełnią.

Miejmy również nadzieję, że Min. Skarbu pouczy podległe Władze, że okólniki Ministerjalne winny być **wprowadzane w życie, gdyż w tym celu zostały wydane.** — Niestety nasze Władze Skarbowe, uniemożliwiają korzystanie z ulg, żądają dowodów nieściągalności czynszów w formie takiej, jakiej zazwyczaj właściciel realności nie jest w stanie przedłożyć.

Do chwili obecnej nie ukazało się jeszcze rozporządzenie wykonawcze do podatku od nieruchomości. Od treści ukazać się mającego rozporządzenia wykonawczego zależy, czy nowy dekret przyniesie właścicielom jakąś ulgę, czy stanowić będzie dalsze obciążenia.
nia.

Akta Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu

Rozporządzenie Min. Sprawiedliwości z dnia 25. II. 1936 (Dz. U. R. P. Nr. 16. poz. 148) reguluje sprawę likwidacji Urzędów Rozjemczych.

Akta i księgi zniesionych Urzędów, będą przekazane Zarządom miejskim do przechowania. Zarządy miejskie obowiązane są na żądanie stron sporządzać i wydawać wypisy, odpisy, i zaświadczenia z ksiąg i z aktów, za pobraniem opłat administracyjnych. Na wniosek należy zwrócić stronie złożone przez nią do aktów dokumenty.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 3. marca 1936.

Zabiegi adwokatów o ochronę lokat.

Pod powyższym tytułem podaje »Miasto Polskie« w Nr. 9/36: Naczelna rada adwokacka podjąć ma akcję w kierunku znowelizowania przepisów ustawy o ochronie lokatorów, ustalonych dekretem z dnia 15 listopada r. ub.

Naczelna reprezentacja palestry wypowiedziała się za rozszerzeniem ochrony lokatorów na lokale do 6 pokojów włącznie, o ile są one w części zajmowane do wykonywania wolnego zawodu.

Uwaga na termin 31 marca!

Przypominamy wszystkim płatnikom podatkowym, którzy skorzystali z ulg w spłacie zaległości podtkowych na podstawie rozporządzenia z 15 kwietnia 1935 iż do do dnia 31 marca br. winni wpłacić całą należność bieżącą tj. wymiary z roku budżetowego 1934/5 gdyż zaniedbanie tego terminu spowoduje utratę ulg.

Wzywa się wszystkich właścicieli realności zagrożonych licytacją, ze strony Kom. Kas. Oszczęd. aby we własnym interesie zgłosili się do biura Towarzystwa.

WAŻNE

Wszystkich Członków Towarzystwa prosimy o przybycie na Walne Zgromadzenie w dniu 29. marca 1936 r. o godz. 3·30 popołudniu.

Przypominamy że...

...Poręczyciel i płatnik odpowiada za zobowiązanie się dłużnika głównego do zapłacenia komornego jedynie w ramach zobowiązania dłużnika głównego, zakreślonych przez Ustawę o Ochronie Lokatorów, chociażby dłużnik główny z wiedzą poręczyciela zobowiązał się do płacenia wyższego komornego". (Wyrok z dnia 6. I. 35 r. C. II. 1851/34).

...dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) prowadzących **księgi handlowe lub gospodarcze,** — termin do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na r. 1936, przesunięty został do dnia 1. kwietnia 1936 r.

...Za podatek od lokali odpowiadają solidarnie z najemcą jego małżonek, wstępni, zstępni, przysposobieni i rodzeństwo, zamieszkali z nim stale razem w lokalu, będącym przedmiotem opodatkowania. (art. 129,ord. podatk.).

...Nabywca nieruchomości obowiązany jest solidarnie wraz ze zbywcą do zapłacenia należności podatku gruntowego i od nieruchomości z nabytej nieruchomości za czas przed jej nabyciem. (art. 130 § 1 ord. pod.). Wysokość należności nie może być wyższa od podanej przez właściwą władzę skarbową na skutek prośby zainteresowanych płatników (art. 130 § 2 ord. pod.).

...spór o wysokość komornego... powstaje wówczas, gdy lokator zakwestjonuje wysokość żądanego przez wynajmującego, a dotychczas przez Urząd Rozjemczy czy Sąd w sprawie między danemi stronami nieustalonego komornego. (2. X. 34. C. I. 2259/33).

...Każdy z Członków Towarzystwa korzystać może z bezpłatnych PORAD PRAWNYCH we wszystkich sprawach swej realności, w biurze Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa, ul. św. Marka 20, I. p., **wyłącznie osobiście** od 4—6 popołudniu. **Telefonicznych informacyj nie udziela się!**

W sprawie umorzenia podatków

W celu usunięcia z ksiąg podatkowych drobnych zaległości podatkowych, pochodzących z przed lat kilku, a więc w przeważnej mierze już nieściągalnych, zarządził Pan Minister Skarbu, okólnikiem z dnia 14. II. 1936 do L. D. V. 2074|1|36, co następuje :

I.

1) Umarza się z urzędu zaległości w podatkach :

1) gruntowym
2) od nieruchomości
3) przemysłowym pobieranym w formie świadectw przemysłowych
4) przemysłowym od obrotu
5) dochodowym z Dz. I.
6) majątkowym
7) od lokali
8) od placów budowlanych

pochodzących z wymiarów za rok podatkowy 1932 i i lata poprzednie (z terminem płatności nie późniejszym niż 31 grudnia 1933 r.) a figurującę w księgach bierczych w dniu 31 marca 1936 r., o ile ogólna suma tych zaległości w każdym z wymienionych podatków u poszczególnego płatnika nie przekracza kwoty 400 zł. (w podatkach dochodowym i od nieruchomości łącznie z dodatkiem kryzysowym), nie licząc dodatków na rzecz związków samorządowych i szkół oraz 15°|o dodatku, pobieranego na mocy ustawy z dnia 26 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 127), przyczem w kwestji dodatków jest miarodajny stan prawny z grudnia 1935 Podatek przemysłowy, pobierany w formie świadectw, i podatek przemysłowy od obrotu traktuje się w tym wypadku jako oddzielne podatki.

2) Umorzenię zaległości podatkowych, przewidzianych w ust. 1, powoduje umorzenie przypadających od tych zaległości dodatków państwowych i samorządowych, odsetek oraz kosztów egzekucyjnych.

II.

1) Umorzeniu w myśl cz. I niniejszego okólnika podlegają bez względu na to, czy pochodzą z wymiarów prawomocnych czy też nieprawomocnych, czy są odroczone lub rozłożone na raty, chociażby celem ich ściągnięcia dokonano zajęcia ruchomości i wierzytelności lub praw majątkowych albo też nawet zabezpieczono je hipotecznie lub w inny sposób.

2) Nie podlegają jednak umorzeniu na podstawie niniejszego okólnika zaległości :

a) zgłoszone do masy konkursowej wskutek upadłości, jeżeli postępowanie upadłościowe nie zostało jeszcze ukończone,
b) znajdujące pokrycie w sumach złożonych do depozytu sądowego w wyniku zgłoszenia tych zaległości do egzekucji sądowej,
c) znajdujące pokrycie w sumach, które zostały scedowane na pokrycie zaległości w trybie okólnika Min. Skarbu z dn. 18 lipca 1931 r. L. D. V. 13199|1|31 i następnych (Zbiór okólników z r. 1933, str. 425 — 429) lub też w trybie postanowień § 2 art. 103 ordynacji podatkowej,
d) znajdujących pokrycie w sumach nadpłat, wyprowadzanych na kontach płatników na d. 31 marca 1936 r. z tytułu innych należności podatkowych.
e) korzystające z ulg na podstawie rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 225), jeżeli kwota tych zaległości, obliczona w sposób wskazany w cz. I. ust. ust. 1), przekraczała przed zastosowaniem ulg z tego rozporządzenia 400 zł.

III.

1) Z dniem 1 marca 1936 r. urzędy skarbowe zaniechają prowadzenia egzekucji w stosunku do tych zaległości wymienionych w cz. I ust. 1) niniejszego okólnika, które jako nie przekraczające już w tym dniu kwoty 400 zł., będą podlegały umorzeniu. Tytuły wykonawcze, odnoszące się do tych zaległości, działy egzekucyjne urzędów skarbowych wycofają ze zbiorów tytułów w poszczególnych grupach i podgrupach i złożą je osobno, ażeby następnie, po odpisaniu zaległości w księgach bierczych, złożyć te tytuły do grupy III. Tak samo należy postępować z tytułami wykonawczemi na tle zaległości, które wskutek obniżenia się ich po dniu 1 marca 1936 r. do kwoty 400 zł. będą podlegały umorzeniu.

2) Jeżeli jednym tytułem wykonawczym objęte są zaległości, podlegające umorzeniu na podstawie niniejszego okólnika, oraz zaległości nieobjęte tym okólnikiem, należy w odniesieniu do zaległości pierwszego rodzaju zaznaczyć tę okoliczność w tytule i kontynuować egzekucję tzlko w stosunku do pozostałych zaległości. W tych wypadkach należność z tytułu niepobranych jeszcze kosztów egzekucyjnych należy obliczyć, przyjm jąc za podstawę kwotę zaległości, podlegających egzekucji.

IV.

W stosunku do zaległości w podatkach, wymienionych w cz. I ust. 1) niniejszego okólnika, a pochodzących z wymiarów za rok podatkowy 1932 i lata poprzednie, jeżeli te zaległości przekraczają w dniu 1 marca 1936 r. kwotę 400 zł., egzekucję po tym dniu aż do końca marca 1936 r. można prowadzić tylko na kwoty nadwyżek zaległości ponad 400 zł. Z chwilą, gdy zaległość obniży się do kwoty 400 zł., należy postąpić z tytyłem wykonawczym w sposób, wskazany w cz. III nioiejszego okólnika.

V.

1) Wszelkie wpłaty, dokonane po dniu 1 marca 1936 r. na poczet zaległości w podatkach, wymienionych w cz. I ust. 1) niniejszego okólnika a pochodzących z wymiarów za rok podatkowy 1932 i lata poprzednie, jeżeli te zaległości, jako nieprzakraczające już w dniu tym kwoty 400 zł., podlegają umorzeniu, winny być wprowadzone jako nadpłata i zarachowane na poczet innych płatnych należności podatkowych płatnika. Jeżeli zaś chodzi o zaległości, przekraczające 400 zł. wpłatami po dniu 1 marca 1936, należy pokrywać tylko nadwyżkę zaległości ponad 400 zł., a resztą wypłat postąpić w sposób wyżej wskazany.

2) Postanowienia ustępu 1) stosuje się odpowiednio do świadczeń w naturze, a mianowicie :

(tu następują przepisy odnoszące się do świadczeń w naturze, które dla własności nieruchomej miejskiej nie mają praktycznego znaczenia.)

W końcu, okólnik w ust. VI. przepisuje tryb urzędowania Władz Skarbowych, oraz w ust. VII wyjaśnia :

W wypadkach późniejszego ujawnienia, że umorzenie niektórych kwot natąpiło niezgodnie z postanowieniami niniejszego okólnika, należy dokonane umorzenia odpowiednio sprostować ewent. w drodze uskutecznienią stosownego przypisu

---

Nowe żądania dozorców

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z 19. VI. 1934 wygasa z dniem 31 marca 1936 r.

W związku z powyższem „panowie dozorcy" już znowu powołują się na rzekomo istniejący „zatarg zbiorowy" z właścicielami realności i przygotowują sobie podstawę dla ew. polubownej umowy zbiorowej wzgl. nowego O. N. K. R.

Ostatnio Związki Dozorców zgłosiły swoje postulaty, które streszczają się w tem, aby **przy zmniejszeniu obowiązków i pracy, podwyższyć dozorcom wynagrodzenie!**

Czytając te nowe żądania stróżów, — nasuwa się pytanie, co upoważnia tych **niekwalifikowanych pracowników** do tego rodzaju wprost śmiesznie wygórowanych żądań.

Dlaczego w dobie, kiedy funkcjonarjuszom państwowym obniża się pensje emerytom obniża się pobory, — właścicielom ustawowo obniża się komorne, robotnikom obniża się zarobki, — dlaczego w czasie, gdy utrzymanie tanieje, i obniża się ceny i t. d. i t. d. — ...dozorcy domagają się podwyżki?

Mimowoli nasuwa się podejrzenie, że dozorcy żądając nieuzasadnionej podwyżki, — liczą się z poważną obniżką dotychczasowych horendalnie wysokich zarobków, — i dlatego tylko krzyczą o podwyżkę, aby w ten sposób zagłuszyć sprawiedliwość. —

Nie ulega bowiem wątpliwości, że od 19. VI. 1934, t. j. od daty ostatniego orzeczenia N. K. R. — dochody właścicieli skurczyły się o przeszło 35 proc. wskutek obniżki ceny lokali i podwyższenia podatków. Na jakiej więc podstawie mają zamiar dozorcy, oprzeć swe żądania podwyżki?

Nasi „dozorcy" zbyt „czerwono" patrzą na naszą własność, a należałoby tym panom przypomnieć, że w Polsce ten „czerwony" kolor nie jest na miejscu.

Równie „śmiałe" — są inne żądania dozorców, którzy chcieliby z siebie stworzyć jakąś „kastę rentjerów", — specjalnemi warunkami płacy i terminami wypowiedzenia, wyodrębnioną od robotników, od służby domowej, a nawet od urzędników. —

Przecież urzędnikowi, — nawet z akademickiem wykształceniem — wypowiedzieć można pracę na 3 miesiące, ale stróżowi... tylko na 1 rok zgóry!? Czy powodem tego przywileju ma być fakt, że dozorca jest niekwalifikowanym pracownikiem?

Do sprawy tej jeszcze powrócimy. —

Wydawca : Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa w Krakowie. Redaktor odpowiedzialny : Dr. Leon Goldwerth
Drukarnia M. Lenkowicza, Kraków, Meiselsa 4.